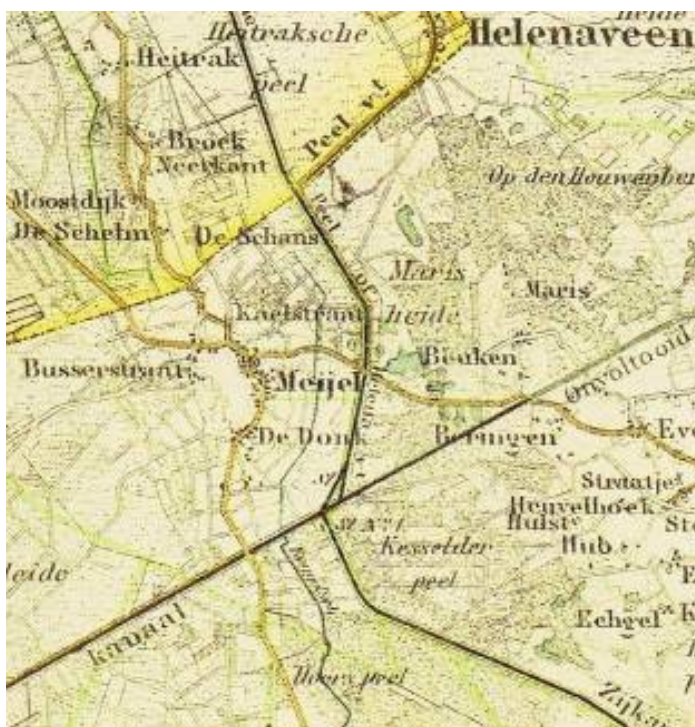

8. Visse bij Eévert in 't Deurzes Kenaal

'T visse bij Eévert in 't Deurzes Kenaal is ók ieën van de sjònste herinneringe utj minne jóngestitj. As we ginge visse, min bruurs, ik èn jónges utj de buurt, waar 't aaltitj vekansie én dan harrege zoeë wie zoeë goei zin. Gén sjoolriggelement, gén ónderweezjers òf lieëraare die óp òw vingers keeke, gén gezannik èn de kóp, vrij in de zómmerse netuur. Dòr vuulden wij óns as jónges van 'n dèùrep tusj.

Vur te gòn visse hoefde 't nie pèrsee sjòn weer te zin zòas bij 't zwèmme.

D'r woor dik gezi dètte visse bétter beete bij wa réégenèèchtig weer. Zèèlef héb ik dè nòjt zò èrvaare. 't Koos goe weer zin òf slèècht, vange dee ge tòch nie veul. 't Weer makte dus nie veul utj.

Wannieër we ènstalte makte um te gòn visse, waar 'n belangriek mómènt 't maake van

den dég òftewal 't voer. Der woor 'n snéj broeët gevat, die woor wa naat gemakt, 'n bietje zawt derbij gedao èn flink mitte haant wies enne steevige bòl geknééjt. Iedderieën die meeing, haa zinne eige dég èn daacht dè zinne dég netuurlek de beste waar. Want ók al vónge ge niks, van te vurre zarrege òwen émmèr òf flies al vól mi voorn, bréssem èn snoek.

Vur te visse moostege ge vanzèlfspreekend ók 'n géérd hébbe. Dè waar in de jòrre vieftich nòg nie zòn tilleskoopies geval asse nou hébbe. Dik han we mèr ieën stuk van bamboe, tòch ók wal dikker 'n stuk mi 'n apart tuupke derèn, mèr 't kwaam ók dikzat veur dè we enne lange tak van enne bòm afsneeje èn die dan gebruikte as géérd. En die géérd moest 'n kurtje zitte mi ónderèn 'n éngelke.

Meekérres zaat 't éngelke der nie mèr èn, umdè 't érre waar achtergeblivve in de mónt van enne baars. Dan mooster 'n nééj éngelke èn 't kurtje gemakt wéere èn dè koos nou nie iedderieën. Dè waar spisjialistewèèrek vur frótters.

Alles klaor, dan ging 't zwaor gelaaje mi de fiets nò Eévert hin. Uurst woor geprebeerd bij de zwèmplak wa te vange. Dòr zwómme allieën mèr katviskes rónnd. Zòn katviske harrege nòg al es enne kieër gevange. Mèr veul koostege dòr nie mee doe. Ze waare aaltitj ónder de maot. En ge kooster allieën mèr mi óp baars gòn visse òf enne hélle énkele kieër óp snoek.

Mèr dè visse óp baars òf snoek waar nie zónder riessiekoos, want kreege der énne èn 't kurtje dan harrege groeëte kans dè baars èn snoek mi kurtje èn al nò de bójjem van 't kenaal wég sjootte. Hélemòl 'n kriem waar 't asse ge d'r enne pòlling èn kreegt. Dè waar óntzèttend spannend mèr bijnao aaltitj - zò dik kwaam 't évvèl nie veur dè ge enne pòlling derèn kreegt - warrege òw hél getuug kwitj mi sóms 't tuupke van de géérd derbij.

Dan koostege nò husj hin.

Nee, lievver begooste ge te visse óp voorn. Dè waar zògenamd gemèkkeleker. Die voorn zaat mieër in de buurt van 't riet.

bij Eévert

Derum hiele we de zwèmplak bij Eévert al gaow vur gezie èn ginge we reechting Katsbèèreg 'n sjòn visplèkske utjzuuke, Lit wal, wij daachte dè we nò wa gepoerrek mi de géérd tusse braomestruuk, riet èn tèk van buuëm dör 'n sjòn plèkske han gevónge. Mèr dè dinke waar hélemòl gén geransie dè de voorn in groeëte getaale ging bitje. De dòbber mikte ge zò deecht meugelek teege de plómpeblaar èn, want dór zaat de voorn, daachte ge. Binne de kórste kërre zaat 't éngelke vaast èn die plómpeblaar. Harrege geluk, dan halde ge 't kurtje mi 't éngelke derèn èn de kant, mèr dikzat blif 't ónder watter achter.

Dan moest de èngelkesspisjialist wér kómme, die 'n plak witjer èn 't visse waar. En dan begoost 't gefrótt wér ópnééj. Nò 'n titje harrege 't éngelke wér derèn èn kooste ge wér ingòjje. Nou ging de dòbber ónder èn harrege beet. 't Tuupke boog diep dör: dè moest wal enne groeëte knaap zin. Vul te hard trókke ge óp, zòdè de vis nèt ónder 't watteróppervlak van 't kurtje viel èn 't kurtje vaast kwaam te zitte in de tèk van de buuëm achter òw. Nò 'n haalef uurke zwieëte harrege 't kurtje utj de bòm èn kooste ge witjer.

Stoer zirrege dan teege òwen nòbber: "Ik gao óp bréssem". Alsòf ge 't mèr vur 't zégge had! De dòbber woor wa hògger gezit, enne dikkere

bròk dég èn 't éngelke vaastgemakt èn dan ginge ge óp de bójjem van 't kanaal visse. De bréssem liet zich van gén kante zie én nò dartig menutje nò den dòbber gekeeke te hébbe veranderde ge wér van ménjing. "Ik gao óp louw prebeere!"

Dizze vis zwóm dörgòns nie óp den bójjem mèr 'n bietje derboove. Dus woor den dòbber wér verzit, woor der 's enne kieër flink óp den dég gespouwd èn 't kurtje wér ingegòjd.

Vanutj enne andere plak huuërde wij inéns roepe: "Peliessie!"

Raozend snèl smeete we de géérd in 't riet èn ginge nò boove óp den wég nééve 't kanaal.

Hél witjewég reechting Katsbèèrg zaage we 'n zwart uuniefòrm

ènkómme, dè dreigend deechterbij kwaam. 't Punt waar, dè ge vur te visse 'n visvergunning nöddig had èn vur die paar kërre in 't jaor dè ge geengt, sjafte ge die nie èn.

Dus de siegaar, daachte wij.

Mi 'n man òf vijf stónge we óp de kant te kieke, hél ónnuëzel, alsòf we dòr toevallig stónge um vuggelkes èn plèntjes te bekieke.

Tèrgend langzaam kwaam de peliessie derèn, keek óns óp zin beurt onnuëzel èn èn fietste zónder wa te zégge dör nò de zwèmplak bij Eévert. Die daacht 't zeen wal, mèr hij koost netuurlek niks beweezje.

Alhoewal, hij haa mèr éfkés in 't riet hoeve te kieke. Mèr dètjie dè nie dee, weeste we van vurrige kërre. Ze waare tòch nie zò kò asse derutj zaage! En érlek gezi han we óp di mómènt zitte waachte. Want bitje dee de vis tòch nie èn di bezuuk waar 'n spannende ónderbrééking van 't getuur nò den dòbber. Vur óns waar de lòl van 't visse der nò di veurval zòn bietje vanaf. We halde de géérd utj mekaar, roolden 't kurtje óp, gòjde den övvergeblivven dég in 't kanaal èn din mi 'n paar óndermòtse voorn in den émmer óp husj èn.

't Mèrkwaardige is dè ge nò allerlei Eftelings, Artissen, Monschous, vekansies in binne- èn butjeland di visse bij Eévert nie béént vergéete, stèrker nòg, 't is òw as ieën van de sjònste herinneringe utj den jóngestitj aaltitj bijgeblivve!

Hèrman van de méster